

kjøter stoff og la det vandre

tekstprøver

FØRSTE STIKK

Olav V er fin, han. Men vi får vel ikke norskere konge enn gamle Carl Johan, født Jean-Baptiste Bernadotte og konge i dobbelt-riket fra 1818 til 1848. Da man klede av liket, fant man denne tatoveringen på venstrearmen: En jakobinerlue og linjene "J.B./26.1.1764/Liberté/Egalité/Fraternité/La mort au roi", og under dette: En hodeskalle og - pussig nok - et hakekors.

ANDRE STIKK

"Jeg har selv lenge undret meg over min visdom. Jeg kan ikke tro på den. Jeg tror, jeg må begynne forfra og undersøke, hva det egentlig er, jeg sier." (Sokrates, i dialogen Kratylos)

TREDJE STIKK

Ør sejler Jorden. Mod, I vidner.
På havet, delt af plovens spor,
skal vi erindre, selv i Lethes vidnen:
ti himle har den kostet os, vor Jord.

(Moskva 1918)

FJERDE STIKK

Kan ikke du ~~uklippe~~ deg et annet sted?

FEMTE STIKK

Nytter ikke å skrubbe nå, hr.
Du skjønner, problemet mitt er
at jeg ikke klarer å gape over for mye.

SJETTE STIKK

Kjøp Dinos aura! *Rufus*
Dinos aura parerer
alt!

SJUENDE STIKK

Kanskje unge hr. Ødipus
har etpar øyne for mye.
Som moden mann
vil jeg bare si

Svetljana, dette var jævla bra.
Det var oppgulp av en annen verden.

STIKK ÅTTE

Folk jeg møter, fra bagasjebæreren til drosjesjåfören og piken på supermarkedet, opptrer helt naturlig. Ingen ser ut til å lide av hemninger som gir seg utslag i spente ansiktsuttrykk og urolig flakkende øyne. Alle prater løst om hva som faller dem inn, de lar høyt. Er det mulig at forholdet mellom menneskene kan være så enkelt?

STIKK NI

Da, forteller Alexander von Humboldt, sa indianerne at de ville fiske med hester. Ikke lenge etter kom førerne våre tilbake fra steppen, hvor de hadde sammendrevet forvilledede hester og muldyr. De tok omtrent tredve av dem med og jagde dem ut i vannet. Den uvante støy av hestenes trampen drev fiskene opp av dyndet og tirret dem til angrep. Ålene, som så ut som store, mørkt og gult fargede vannplanter, svømte da over vannflaten og trengte seg sammen under hestenes og muldyrenes buk. En kamp imellom så forskjellige dyr avgir et høyst malerisk skue. Indianerne stiller seg med kastespyd og lange, tynne rørstokker i en tett rekke omkring dammen, og noen av dem stiger opp i trærne, hvis grener som en skjerm brer seg ut over vannet. Ved ville skrik og med lange stokker skremmer de hestene tilbake, når de vil flykte opp på bredden. De av støyen bedøvede ål forsvarer seg ved gjentagne støt fra batteriene. det synes i lang tid, som om de vil gå av med seieren. Flere hester bukker under for de usynlige angrep, av hvilke de edlere deler rammes fra alle sider; bedøvet av de sterke, uopphørlige slag, synker de til bunns. Andre tar seg etter sammen og søker, snøftende, med strittende manke og med vill angst i de stive, oppspilte øynene å flykte fra det omkring dem rasende uvær, men drives av indianerne etter ut i vannet. Noen unngår dog fiskernes ivrige påpasselighet; de når, riktig nok snublende ved hvert skritt, inn til bredden og kaster seg, utmattet til døden, om på sanden med stivnede lemmer.

STIKK TI

Tanken var vakker Men herregud for et hår Jeg drømte om deg i natt
Du sto på den oppsvorne elvebredden Det rødma i vest Jeg trodde
du var god Skyggen din vokste i skogen Stjernene kom fram Du tar
opp ei flaske og spør om jeg tar tran Og ja Noe må ha skjedd
Beina smaker vinger Testiklene er øyne Og du din jålebukk Sminker
deg med liv

STIKK DEN

1: Du får'kke noen hemmeligheter ut av meg, før du kjenner mitt virkelige jeg!

2: Jeg bryr meg vel ikke om dine hemmeligheter.

1: Å jo da.

2: Hvorfor det?

1: Fordi jeg er vakker.

2: Hva så?

1: Du vil bli like vakker som meg.

2: Åja?

1: Du får'kke noen hemmeligheter ut av meg, før du kjenner mitt virkelige jeg!

2: Er'kke interessert.

1: Å jo da.

2: Hvorfor det?

1: Fordi jeg er så vakker.

2: Hva så?

1: Du vil bli like vakker sjæl.

2: Kom hit.

1: Jeg er en drøm.

2: Du mener at dette kjøttet ikke er dødt?

- L -
1: Hva tror du?

2: Hvordan kan du innbille deg at du er vakker?

1: Hoftene mine... stemmen min...

2: Hva med håret?

1: Hva synes du?

2: Det ser ut som det ramla av en hesterompe.

1: Du er full av faen. Håret mitt er vakkert og det ramla ikke av noen hesterompe og det - bare er sånn.

2: Få se barndomsbildene dine.

1: Du er gal. Hvorfor det?

2: Så jeg får se håret ditt.

1: Du ER sjalu.

2: Du er full av faen.

1: Det er blondt - slapp av. Du har hestetanner.

2: Hold kjeft.

1: Du skulle så gjerne vært vakker. Kanskje du tilogmed ville vært söt.

2: Du er bare kjøtt.

1: Du får'kke noen hemmeligheter ut av meg, før du kjenner mitt virkelige jeg.

2: Kutt ut.

1: Nei.

2: Hvorfor det?

1: Fordi jeg er vakker.

2: Hva så?

1: Du vil også være vakker.

2: Du er bare kjøtt. Hvorfor skulle jeg ønske meg skjønnhet?

1: Tja... du er mann.

2: Å?

1: Du er mann. Menn vil være vakre.

2: Jeg spyr av det ordet. Du er en hudsekk full av kjøtt.

1: Hvilket ord?

2: Vakker. Jeg blir sjuk av å høre det ordet av en kjøttsekk.

1: Ikke ta på meg.

2: Hva?

1: Jeg knuser skallen din. -Synes du ikke jeg er... deilig...

2: Du stinker myrra. Sett deg på fanget mitt.

1: Tenk om noen så oss.

2: Det fins ingen her. I all evighet.

1: Du sa jeg var en kjøttsekk. Du slengte dritt om håret mitt.

2: Kanskje jeg elsker deg.

1: Du er full av uritt. hvem kan elske i all evighet.

2: Sett deg på fanget mitt.

1: Du er tusen mil fra mål, gutt.

2: Ikke i all evighet. Sett deg på fanget mitt.

1: Dritt og dra.

2: Du er en kjøttsekk. En hvit hudsekk.

1: Hva så?

2: Jeg synes du har blondt hår.

1: Ekte blondt?

2: Ja.

1: Du er full av dritt.

2: Sett deg på fanget mitt.

1: Du får'kke noen hemmeligheter ut av meg, før du kjenner mitt virkelige jeg.

2: Hva skal jeg med dine hemmeligheter?

1: Du ser jo jeg er vakker.

2: Hva så?

1: Du vil bli like vakker som meg.

2: Javel. Kan du ikke slikke støvlene mine.

1: Du er full av dritt. Jævla homo.

2: Kom og sett deg på fanget mitt. Du skal få lov å slikke støvlene mine.

1: Hvorfor skulle jeg slikke støvlene dine?

2: Du kommer til å elske det.

1: Du får' kke noen...

2: Hold kjeft.

1: Har du lyst til å stryke det blonde håret mitt ømt?

2: Hva så?

1: Har du lyst til å se meg krype?

2: Pøh.

1: Hvorfor skulle jeg slikke støvlene dine?

2: Kom og sitt på fanget mitt, da.

1: Hvorfor skulle jeg slikke støvlene dine?

Den tause tragedienne:
En stolt kvinne
Eller en kvinne som er stolt av seg selv
Som er seg selv nok
Snakker hun, snakker hun om seg selv
Hun snakker når andre snakker om noe helt annet,
men hun trenger ikke et lyttende publikum,
bare vissheten om at det er noen til stede.
Hun har visse interesser, av forskjellig
karakter som dukker opp når det passer minst og mest
Hun skriver lange brev til noen ingen andre kjenner
Hun sitter enten ved en liten brun pult eller
ligger på en sofa
På veggen foran den lille pulten henger en stor tavle
når hun er spesielt fornøyd med utformingen av en
setning skriver hun den på tavlen
Ingen får røre tavlen
Den er en hellig uttrykksmåte
Over sofaen henger en lampe med fordelaktig lys
Hvis hun ønsker spesiell oppmerksomhet setter hun
lampen i bevegelse med en liten bevegelse finger
Rommet skifter karakter av lampen som svinger
Uhygge eller munterhet noen ganger
Hun liker svært godt å klappe folk på hodet
Det hender hun gjør det flere ganger om dagen
Noen liker det også
Hun kan være tankefull lenge av gangen
Etterpå begynner lampen å svinge

1. utkast

Når jeg er dau
Når jeg er dau
Da skal jeg lystre dere

Sønnen maser etter gravøl for si mor.
Mora hytter ham dit hvor fatter'n gror.
Sønnen jages ut. Ingen finner ro.
Dette er en oppskrift på Hamlet II.

Den velfødde sønnen sulter ut far sin, som i sin tid sulta ut faren sin o.s.v. helt tilbake til stamfaren, som med to tomme hender og en hul mage nekta å sulte ihjel før han hadde sønn. Eplene formelig klynger seg til stammen.

Vi skal åpne familie!

"Han er "han", en "ham", en som sier maskulint jeg, "han", krigen erklært, han som var krigen erklært, erklærer krig, ved å erklære krig var han en som var, og han som var sann, sannhet, han som verifiserte den sannhet han var ved å erklære krig, han verifiserte seg selv, han verifiserte sin sannhets sannhet ved en krigserklæring, ved å erklære, og å erklære er en krigshandling, han erklærte krig i språket og måt språket og ved språket, som ga flere språk, det er sannheten om Babel da JAHVE uttalte vokalen, vanskelig å si om det var et navn..."

-Her beskriver han lovens innhøft i oss; vi kånd vi lever un
KJØTER en illegitim

Jacques Derrida

Hva skal vi skylle ned teposen med?

DEN HOVNE: Hovedtrekkene er for velkjente, detaljene for subtile, til at det kan fortelles hvordan stum beundring gle over i elskov da jeg o.s.v.

Bare to
og den
andre
eller tredje
var ikke

ikke sånn at
mere og mere
gikk
skeis
mente mora

"Viljen til likhet er viljen til makt." -Nietzsche

Drammen om Amerika:

Noen sier at Columbus var norsk. At Columbus er en portugisisk oversettelse av Colon, som er fritt oversatt fra det norske Bonde. Han het altså Kristoffer Bonde, og kom fra ei lita bygd på vestlandet. Men det stemmer ikke. Colon betyr tykktarm. Han ville ha hett Kristoffer Tykktarm. Ingen heter noe slikt.

HILDEGARD: Med kjønnsorganene, i hvilke formeringens krefter samt slibrig lettsinn utfolder seg, med disse organer menes den fruktbare jord. Slik uordnede krefter tidvis oppstår av disse organene, kan også jordens vanlige fruktsommelighet så over i svulmende vekst og grenseløst overskudd av frukter. Med de sjelelige krefters visdom, viten og omhu fullfører mennesket alt som forgår under solens og månens kretsløp, i månedenes opptog. Gjennom sjelen, hvis natur er ild og luft, forretter mennesket det gode såvel som det onde, i samband med månen som vokser og svinner. Gjennom disse sjelens krefter er det en himmelsk slekt som erkjenner det gode. Mennesket veier og skaper enhver ting. I sin adskillende åndskraft utsondrer det bønnens tider som ett av sine gjøremål. Og som avlens kraft og skrøpelighet, lykke og ulykke ligger skjult i kjønnsorganene, som jorden sprer gress og ugress og alt mennesket behøver gjennom sol, måne og luft, slik er også denne mektige sjel, i hvis kraft mennesket gjør ondt og godt, nyttig og unyttig.

Å strupe en død

en brent

en som er borte

å ånde inn lufta

det siste åndedrettet

av én som ikke fins

å legge munnen

sin egen munn

mot askens løpper

å suge den forlatte

den bortblåste

den brente

å inhalere kjøtt

Døden er'kke vakker, vet du. Men den er demokratisk.

(sløft, ord, bønne, tegn)

KJØTER = en illegitim krysning av kropp og språk, en verden uten stamtavle men med en lang historie. Kontra den rådende ideologi, hvor språket tas for å være kropp og kroppen blir hjemløs i sin egen historie. (Se Hildegaard)

Det er hemmeligheten bak Jesu ord,
deres svevende himmel favner en jord
så dyp og fruktbar, at dens roser er uvisnelige.

En T-bane i Sahara.

Det er ikke bare bare.

Står du til disposisjon?

Det er'kke så gøy å drite på draget i eninga.

Du opptrer

Du dør

Du er fri nå

Din boms

Jeg har det vondt.

Det er en feil et sted.

Det er'kke no' lik her.

Det er mørkete.

Teknisk sett er det helt korrekt.

Jeg kjenner typen.

Det er jævla skittent.

Det var sært. Det var helt undervanns

Jeg tror hovedpersona er qml. kjaersten. Han ser du
ham, med bøugen i glemsekkens blod, sende et siste
forelska blikk tilbake mot alle de andre; de er
tegna som et halvt hjerte på stokke.

"Det ville jo være som å anta, at alt i verden er lik de mennesker, som lider av diarré, slik at alle ting skulle være prisgitt en stadig strømmende bevegelse eller diarré. Kanskje er det slik, Kratylos, kanskje ikke."

-Kratylos 439 E

"Es gibt eine Zeit wo man in jeden Krippe dem Heiland sucht."

-Hebbel

"Tant que ma parole est obscure il respire"

-Jacques Dupin

"Eg kjem nok til å oppleve at dei legg ned heile kaninen."

-Ragnar Hovland

"Haren vet sannsynligvis bedre enn mennesket at retninger er viktige."

-Joseph Beuys

"Hverken de salige eller de fordømte nærer håp."

-Thomas Aquinas

"Det fins ingen problemer, for det fins ingen løsninger."

-Marcel Duchamp

"Skjebne er beherskelse brakt ned på sin rene abstraksjon, og omfanget av utslettelse er lik omfanget av beherskelse; skjebne er katastrofe." -Adorno

Skal vi gni oss inn ~~med~~ ~~med~~?

Kanskje jeg skal se hvordan verden ender
Kanskje jeg skal lide for det.
Kanskje jeg skal dø også. Aner ikke når.
Kanskje jeg skal dra til Oslo eller Køben.
Kanskje jeg kommer på besøk en dag.
Kanskje jeg kjøper alt jeg har behov for.
Kanskje jeg får penger snart.
Kanskje jeg finner ei dame siden.
Kanskje jeg får meg et eget hus.
Kanskje jeg reiser så langt jeg kommer.
Kanskje jeg kommer hjem enda en gang.

Kan'ke du gre deg et annet sted?

Kjøreturen gjennom Kr.sands gater var en opplevelse.

Hvis jeg ikke var så pen, så
var jeg stygg og
de som elsker meg nå
elska meg samma faen.

Synes du jeg er stygg?

Det er mye børnall i jenfer.

Gamlekkjæresten er stor fordi han våger fraværet, han tør å falle igjenom. Han er øyet, som de sa, jødene i kons.leiren.

Forsvinningspunktet socialt punktet

9

Arrestasjonen i 6.akt: Ikke mange forsvarstaler, men spede protester og gode tilløp, noe som gjerne kan gjentas - igjen: "Det er da ikke demokratisk" "Jammen det kan da ikke være folkemeningen at" o.s.v. Derfor blir det ikke hans tragedie: Det er tross alt ganske naturlig, det står jo en lov bak (sml. Derrida), rettferdigheten vil nok skje fyllest (!) etc - det er i dette, det likegyldige, det at noen kan dras vekk framfor øya på familien som villig vekk legitimerer det en bloc, på stedet, det er i dette den aheroiske tragedien ligger. Her er også den manglende fallhøyden, ikke i det komiske. Komikken går ikke på opp-og ned, men på at gitte retninger brytes?

Da han kom ut av tukthuset,
slo han seg ned på første og beste plen
og ble sittende, uten antydning til liv
i over ei uke. Han måtte hentes
med makt, dras ut av de knuste øynene,
kles opp på ny, i rotteskinn, kråkefrakk
som det sømmer seg en hudløs. Han sa ikke
takk engang. Han var meningsløst taus.
Jeg skulle ønske det var han som døde.

Det er jammen godt
tida går så trått.

Den som var sju år og plukker hestehov.
Den som var fem år og bygger slott.
Den som ser verden med hundeøyne.

Først da hun var på gråten, så jeg hvordan hun dro seg vekk fra meg og ble en annen. Det var et deilig syn.

Har du... Hva skal ~~du~~ skylle ned leposen med?
For meg er det nærmest en livsholdning.

~~Hvilket skaper det?~~

Det innerste.

Skal vi ikke vaske?

Nei, du vet...

Men hva er det ~~hun~~ tenker på?

Det vanlige.

Det vanlige?

Jeg tror det.

Hva sier hun, da?

Snakker om framtida for det meste.

Men er hun...

Frisk som en fisk.

Det ble så lunt etter at vi begynte å lufte!

Jo lengre bort fra meg han kom
jo fetere ble mannens vom,

Det er min soleklare rett
å steke i mitt eget fett.

Kom inn i lyset. (Lyset er vår barrikade.)

Vil du gni meg her?

Nå går det slag i slag.

Hvordan veit du det?

Jeg spurte en purk.

Hva sa'n?

Han sa klokka ni ved den knuste løkta.

Sludder. Det skjedde i 11-tida.

Hvordan veit DU det?

La meg være i fred.

*Alden ligger på høyre side!
Jeg trødde jeg var deneste bører.*

(Fotfelling)

Er dét alt?

Resten mangler.

Det er godt å være i lyset.

Ta me'rei mugga.

~~Sitt opprinn~~
Hopp ut av glugga.

Rør ikke maten.

Jeg ringer staten.

Hvorfor ikke blide? (fjell, vann, høpper)

Jeg tenker på fisk. Jeg tenker på fugl.

Du vet, kvinner har så utsatte underliv.

Jeg har helt sikkert hatt en lykkelig barndom.
Jeg har så lett for å uttrykke begjæret mitt.

Hvordan var det?

Jeg ble faktisk grepet.

Å, ikke si mer.

Hun smilte da han døde.

Han døde med smilet på. Han var en glad natur. Vi som pleide å more oss med ham ute og inne, vi gikk hver til vårt for å sørge litt. Og så kom vi ikke ut av det. Ikke at det var så nitrist, han var jo gammal nok og temmelig utlevd, det var bare ingen vits lenger. Det er ikke gøy når et menneske betyr mindre enn silda i havet, tenkte vi. Og ei lita jente la seg rett ned og døde med dét grinet om munnen, ustyrtelig komisk.

Hvordan er det med din mor?

Hun har fått så kilent språk.

Den eneste vei ut av ironien (sml. de Man): En grunnløs affirmativ gest (sml. Kiefer)

Jurap

Og både je og Salomo
kom nakne til vår jord

Kunsten er "...påstande hvis benægtelse, umiddelbart eller på et dybere plan, må forudætte en bekræftelse af netop de påstande, der forsøges benægtet". (Søren Kjørup om sirkellogikken)

~~Og stolen lot meg veldig sitte på stolen.~~
JEG ER 'KKE TANKELESER HELLER!
Det var godt.

Synes du jeg forstiller meg for mye?
Nei folk er like, du.

Jeg vil melde meg ut!
~~Jeg skal sove på det.~~
Vi må

Å, dét. Det har med alder å gjøre.] Hun var ikke sånn før.

Du er'kke garrantert å daue da. Skjønner'u?
Han rugga seg vekk fra meg, klinte sneipen i veggen og jeg
skjønte ikkeno'.
Du må høyere opp. Fjerdetasje minst.
Han knøyt blikket i meg.
Drøy'n, (prøvde) jeg.
Drøy'n sjæl.

Blir'u med hjem, eller?
Nei, jeg er så lyssky.

"hume sweet hume" -Joyce

Alle dører står åpne.
Det er penga eller livet.
Og nå som det er jul og alt.
Jeg fatter ikke hvorfor det er sånn og ikke sånn.

Jeg skulle ønske vi kunne dra begge to.
Jeg skulle ønske vi kunne bli og sette bo.
Jeg så hvordan du kvapp i stolen da jeg lo.

Det er bra sånn. Det er bra.

Du.

Ja.

Vi kunne tatt en skvatt til før vi gikk.

Har du ikke noe hjemme'a?

Nightcap?

Akkurat.

Vet ikke om dét er så lurt.

Jaja.

Selv har jeg eget firma.

Hvordan du enn vrir og vender deg, elsker jeg deg.

Den som har sterk hand,
ren munn, stiv kuk og god forstand,
han reiser sikkert og trygt i alle land.

For lenge siden hørte jeg noen synge og så nynna jeg med og
lærte melodien.

Jeg finner meg i alt. Men jeg må jo stå på mitt.

Du!

Uff nei.

Jo.

Idag gjør vi alt annerledes.

Etterpå får alle nye navn.

Det er dette huset hvor folk sitter i mørke og fråtser i støv.
Alle er venner, fiender, slekt, Luther kjentfolk, de fråtser
febrilsk i støvet de hvirvler opp, uten å ense at det er støv.
Det er så mørkt.

Herren har kanskje vondt for å få sagt det?
Vi må gjennomskue dette.

Selvfølgelig.
Du må ha krenket henne.
Ja, selvfølgelig.

Blir det ikke ordentlig mørkt.

Du, din jålebukk, sminker deg med liv.

Vi tror på deg. Det er ingen fare. Det blir ikke mørkere. Vi
elsker deg.

Litt kaffe?

Kan jeg kalde deg mor?

Selvfølgelig.

Nei dette var morsomt.

Det er ingen fare.

Skal jeg si noe?

Ikke nå.

Du har sluttet å bite negler.

Naturligvis.

Det er ingen fare.

Jeg har da granngivelig fått føle det på kroppen.

Slapp av. Vi tror på deg.

Vil du se til at jeg ikke sovner?

ANROPER ALT AVKOM: Mann i bøtta koste seg glugg ihjel. Legen var kul hallik, dette er sjukt, sa han. Dette er tid. Og trøyta i maskineriet ølsker det: Pupper og lår drodler kurs vekk.

Nei.

Hva med en annen natt.

Bingo.

Jeg føler meg helt gåen.

Men moro var det lell.

Det er deilig med alt vi forstår, ikke sant?